

ת"פ 58208/11/15 - מדינת ישראל נגד א.נ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58208-11-15 מדינת ישראל נ' נ'

לפני כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד יוסי בן יונתן

נגד

הנאשם א.נ.

ע"י ב"כ עו"ד אדוה אלאב

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 4.12.16, במסגרת הסדר דיוני ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בעבירות הבאות:

א. איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

ב. תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק הנ"ל;

2. בהתאם למוסכם הופנה הנאשם לשירות המבחן והוגשו בעניינו שלושה תסקירים, מהימים 20.4.17, 19.11.17 ו-14.2.18. עוד לפני עדותה של הנפגעת מהיום ומסמכים הנוגעים לעבודתו (נע/1).

3. ביום 20.2.18 טענו הצדדים לעונש:

התביעה טענה למתחם עונשי שיחל בארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר, ועתרה לעונש של מאסר בעבודות שירות, ולצדו מאסר מותנה וקנס;

ההגנה טענה למתחם עונשי שיחל במאסר מותנה ועד מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות, ועתרה לעונש של מאסר מותנה;

מעשי הנאשם:

1. הנאשם, אלוהוליסט, התגורר בעת הרלוונטית עם אשתו ושלושת ילדיהם, שאחת מביניהם היא הנפגעת, בתו החורגת של הנאשם, אותה גידל מינקות, וכיום היא אם צעירה כבת 21.

2. ב-30.8.15 בשעת לילה, בדירת המשפחה, בהיותו בגילופין ולאחר שרב עם אשתו, נעל הנאשם את עצמו בחדר השינה, וכך מנע את כניסתה של אשתו. הנפגעת הקישה בדלת החדר ודרשה מהנאשם לאפשר לאשתו להיכנס.

3. הנאשם יצא מהחדר ואיים על הנפגעת שיהרוג אותה, ואף הרים ידו להכותה באגרופו. אשת הנאשם הדפה את הנאשם והנפגעת הלכה למטבח כדי לקחת סכין להגנתה העצמית.
4. אז תפס הנאשם בשערותיה של הנפגעת. הנפגעת לא הצליחה להשתחרר מהתפיסה ואחותה של הנפגעת הכתה את הנאשם בגבו בכיסא אופניים שאחזה.
5. הנאשם איים שוב על הנפגעת שיהרוג אותה, הנפגעת נטלה שוב סכין להגנתה העצמית, והפעם גם הזעיקה את המשטרה.

נסיבות העבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. אין חולק, שמעשי הנאשם הם אירוע עבירה אחד, ומתחם הענישה ייקבע אפוא כאחד.
2. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם:
 - א. עבירת התקיפה מגנה על ערכי שלמות הגוף והבריאות, כמו-גם על אוטונומיה האדם על גופו, כחלק מכבוד האדם;
 - ב. עבירת האיומים מגנה על שלווה נפשו של האדם והיותו חופשי מאיומים אסורים;
3. הנאשם פגע בערכים אלה באופן משמעותי, לנוכח תקיפת בתו החורגת והאיומים הקשים שהטיח לעברה, כשלתוספת ממחישה אף הניף ידו להכותה. העבירה לא היתה מתוכננת. עיקר הנזק אינו פיזי, אך אין להתעלם מתחושות הנפגעת, שמן הסתם חשה כאב, פחד ועלבון.
4. הענישה הנוהגת מגוונת למדי, אך ככלל ניתן לאתר קו ענישתי ברור, לפיו כאשר מדובר בתקיפה שלא בוצעה בחפץ חובלני ולא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעו מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בכליאה (כך ראו ת"פ 5401-01-17 מ.י. נ' סמימי (2017), ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' לוי (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 26054-12-14 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016). תקיפה בחוג המשפחה, כשהורה בוגר תוקף באלימות את בתו החורגת, מוסיפה חומרה למעשים, אך אין לסטות ממשמעותן של הוראות החיקוק המקלות.
5. בנסיבות העניין, ייקבע מתחם עונשי הולם בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות למעשים - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם, יליד 1976, כבן 42 כיום, מתגורר גם עתה עם אשתו וילדיהם. הנאשם עובד באופן יציב כמחסנאי במאפיה. מוצא הנאשם במשפחה אותה חווה כמיטיבה, על-אף שחווה גם אלימות מצד הוריו, כשיטת חינוך. הנאשם החל לצרוך אלכוהול בגיל 17, אך אינו מוצא בכך בעיה, שכן הוא מגביל שתייתו לסופי שבוע.
2. הנאשם נטול עבר פלילי. הנפגעת ואשת הנאשם שללו גילויי אלימות נוספים, לפני המקרה או אחריו, וייחסו

את המעשה למצוקה ומתח זמניים. הנפגעת אף הגיעה למתן עדות, שהותירה רושם אמיתי וחסר מורא.

3. תפיסתו של הנאשם את האירוע היא מקלת-ראש, והוא אינו מבין מדוע אירוע כה מינורי הוביל להליך פלילי. לדבריו, התווכח עם אשתו והנפגעת התערבה; לכן דחף אותה ותו-לא. הנאשם התמיד בקו מחשבה זה, של הכחשת הבעייתיות הנלווית לצריכת אלכוהול ומזעור של המעשה.
4. הנאשם ביקש שוב ושוב להפנות עניינו לשירות המבחן, אך סירובו להכיר בכל בעיה ולהירתם לטיפול, לא הותירה מקום להתערבות טיפולית. לצד זאת ציין השירות את תפקודו של הנאשם ואת אורח חייו, המאופיינים בנורמטיביות ויציבות.
5. יש לזכור כי הנאשם אינו עומד לדין בגין הסירוב, או היעדר היכולת, להתגייס לטיפול. עונשו של הנאשם ישקף את מידת האשם שבמעשיו ואת נסיבותיו האישיות.
6. לזכות הנאשם עומדים נתונים אלה:

א. עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, יפגעו קשה בפרנסתם של הנאשם ומשפחתו, לרבות הנפגעת, שסיימה שירות לאומי וילדה לפני כשבועיים בן במז"ט;

ב. הודאת הנאשם, שחסכה מהנפגעת את הצורך להעיד ועוד חסכה משאבי ציבור (הגם שההודאה לא שיקפה חרטה אמיתית או הפנמה של חומרת המעשה);

ג. האופן האחראי והיציב בו מנהל הנאשם את חייו;

ד. חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה (בעיקר בשל רצונו של הנאשם בבחינות חוזרות של עניינו על-ידי שירות המבחן), כשבזמן זה לא עבר הנאשם עבירות נוספות ולא נהג באלימות;

ה. היעדרו של עבר פלילי;

7. כללן של נסיבות מצדיק את העמדת עונשו העיקרי של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש; עיצומים כספיים יובילו לפגיעה בכלל המשפחה, לרבות בנפגעת, ולכן אמנע מקנס ופיצוי, אך לתוספת הרתעה אקבע חובת התחייבות.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים;

ב. התחייבות בסך 2,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג, לרבות איומים. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודשיים ימים;

הוראות בלוט:

א. פיקדון בסך 800 ₪ בתיק מ"י 52766-08-15 יושב לנאשם;

ב. מוצגים, ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ג. עותק גזר הדין יועבר לידיעת שירות המבחן;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' אדר תשע"ח, 20 פברואר 2018, במעמד הצדדים.